

Arrest

nr. 253 443 van 26 april 2021
in de zaak RvV x / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. VAN DE VELDE
Wijngaardlaan 39
2900 SCHOTEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Montenegrijnse nationaliteit te zijn, op 13 januari 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 7 december 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 maart 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat G. VAN DE VELDE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die *loco* advocaat T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 7 december 2020 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie ten aanzien van de verzoekster tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit is de thans bestreden beslissing, die op 14 december 2020 aan de verzoekster ter kennis wordt gebracht. Deze beslissing is als volgt gemotiveerd:

“(…)

*De heer / mevrouw : naam en voornaam: Z., V. (...) geboortedatum: (...).1995
geboorteplaats : P. (...) nationaliteit: Montenegro*

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen de 7 (zeven) dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

*Artikel 7
(...)*

(x) 2° in volgende gevallen :

(...)

(x) de vreemdeling vrijgesteld van de visumplicht die langer in het Rijk verblijft dan de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen voorzien in artikel 20, Uitvoeringsovereenkomst van Schengen of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd;

(...)

Aan de hand van het voorgelegde paspoort kan betrokkene niet bewijzen dat zij de 90 dagen op 180 dagen gerespecteerd heeft:

Schengen inreisstempel op 04/07/2020 - geen Schengen uitreisstempel, stempels van Kroatië op 25/08/2020 en 24/11/2020.

Er is geen recente Schengen binnenkomststempel in het paspoort. Betrokkene moet haar nieuwe binnenkomst kunnen bewijzen aan de hand van een Schengen inreisstempel.

(...)"

2. Over de ontvankelijkheid

Ter terechtzitting wordt op de volgende passage uit het verzoekschrift gewezen:

"De ontvankelijkheid van het beroep

Verzoekster heeft een actueel belang bij het indienen van dit beroep. Verzoekster komt naar België om haar vriend en diens familie te bezoeken.

Zij wenst zich steeds te houden aan de toegestane verblijfsperiodes. Het bevel om het grondgebied te verlaten schaadt haar in haar privé - belangen en in haar relatie tot de Belgische Overheid ; wiens wetten zij wenst te respecteren."

Aan de advocaat van de verzoekster wordt gevraagd of deze laatste inderdaad de toegestane verblijfsperiodes heeft gerespecteerd en of zij zich thans nog op het Schengengrondgebied bevindt.

De raadvrouw van de verzoekster repliceert dat de verzoekster inmiddels op 24 februari 2021 naar haar land van herkomst is teruggekeerd en dat zij op 12 maart 2021 naar België is teruggekomen.

Artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt dat de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van diezelfde wet, voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State.

Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-*

2006, nr. 2479/001, 116-117). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat de verzoekster gegriefd is door de door haar bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekster bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren. Het belang dient te bestaan, niet enkel op het ogenblik van de indiening van het beroep tot nietigverklaring, maar tot op het ogenblik van het wijzen van het arrest door de Raad (RvS 14 november 1997, nr. 69.601; RvS 16 maart 1994, nr. 46.528).

De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar de verzoekster moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging haar een concreet voordeel oplevert. Wanneer er twijfel rijst omtrent verzoeksters belang, komt het haar toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

Ter terechtzitting deelt de raadvrouw van de verzoekster mee dat de verzoekster op 24 februari 2021 naar haar land van herkomst is teruggekeerd en zij op 12 maart 2021 naar België is teruggekomen.

De vraag rijst dan ook welk concreet voordeel de verzoekster thans nog kan halen uit de vernietiging van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten, nu deze beslissing reeds zijn volledige uitvoering heeft gehad en de rechtstoestand van de verzoekster thans niet langer beïnvloedt.

Ter terechtzitting werd gevraagd het actueel belang bij het onderhavige beroep tegen de bestreden akte toe te lichten. De advocaat van de verzoekster stelt zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad inzake het actueel belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing. Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat geen enkele toelichting wordt verschaft omtrent het belang dat de verzoekster in de gegeven omstandigheden, nadat zij reeds uitvoering heeft gegeven aan de bestreden beslissing, nog heeft bij de nietigverklaring van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten.

De Raad beklemtoont nogmaals dat het procesbelang, waarvan een verzoekende partij blijk moet geven, zoals voorzien in artikel 39/56 van de Vreemdelingenwet, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en dit belang moet worden behouden tot aan de uitspraak. Wanneer het belang van de verzoekster in vraag wordt gesteld, moet zij hieromtrent een duidelijk standpunt innemen en dient zij de nodige gegevens aan te brengen die uitsluitel geven omtrent het al dan niet bestaan van dit belang (RvS 26 januari 2007, nr. 167.149). Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, moet bovendien een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Haar houding mag het behoorlijk verloop van het proces, waartoe ook zijzelf als procespartij moet bijdragen, niet verstoren. Om die redenen is een verzoekende partij steeds verplicht haar medewerking aan de rechter te verlenen wanneer zij daartoe wordt verzocht (*cf.* RvS 20 juni 2013, nr. 223.991; RvS 12 juli 2007, nr. 173.409; RvS 19 februari 2004, nr. 128.302). *In casu* heeft de verzoekster geen elementen aangebracht waaruit kan blijken dat zij, in de huidige feitelijke omstandigheden, nog een actueel belang heeft bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Deze vaststelling volstaat om het beroep te verwerpen.

Het beroep is derhalve niet ontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste belang.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend eenentwintig door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE